

En spättas vårbetraktelse.

Så var det då äntligen dags. Redan när jag slår upp ögonen på långfredagsmorgonen vet jag att äntligen, äntligen är det vårens första rally. Lille Mats vårrally i Hässleholm. Det spritter i kroppen av förväntan och när vi kör upp vid samlingsplatsen på McDonald's bländas vi av glänsande krom från ett 15-tal välputsade, nypolerade vulcaner. Stort kramkalas. Äntligen har vi krupit ur vinteridet och får träffa alla goa gamla och nya vulcaniter igen. Härligt!

Jag har åter fått "kallelsen". Jag bara känner jag måste skriva om hur det känns att sitta i lä bakom Kristers rygg och susa fram längs vägarna med 17 dundrande vulcan-maskiner omkring mig. Ett primitivt jubelskri stiger ur strupen, ett riktigt Ronja-vårskrik. Frihet, här kommer jag!

Vi passerar genom ett småbruklandskap med långhårig Highland Cattle-boskap som fridfullt betar av det korta ljusgröna gräset. Längs åkanterna sticker vinröda dm-långa pestkåpeknoppar upp och i trädgårdarna vi passerar lyser det blått av scilla och krokus.

Kontroll 2. Det gäller dofter. "Herrdofter"! Lacknafta, avfettningsmedel, bensin och T-sprit bl a som skall placeras rätt. Tänk om det hade varit damdofter som Chanel no 5, Roma eller 1881, då hade det blivit mer än 2 poäng.

Nu närmar vi oss 21an. Vid stopptecknet säger Lasse "Du tar vänster sida så tar jag höger. Krister är genast med på noterna och de kör ut och ställer sig att blockera var sin vägbana så att "vårat gäng" kan ta sig över smidigt och i samlad trupp, trots den täta trafiken. Det här är något som har fungerat jättebra sedan i somras. Undrar bara vad de bilister tänker som måste stå där och vänta? Fast vore jag en av de bilisterna skulle jag tycka det var underbart att få se så många vackra motorcyklar på en gång.

Inne i Önnestad passerar vi Hortonomvägen. I mitt huvud börjar ordleken. Finns Agronomvägen? Hittar ingen. Kanske finns Trädgårdsmästaregatan osv det finns ju trots allt en lantbruksutbildning här.

På vänstersidan åker vi förbi den vackra gula träbyggnaden som utgör en del av folkhögskolan där man fram för allt läser estetiska ämnen. Och som en av de tavlor man målar, här reser sig den vitkalkade urgamla kyrkan som en mäktig kuliss bakom skolan.

Vid idrottsparken kommer folk bärande på flak, inte med öl, utan med penséer. Måste komma ihåg att köpa blommor imorgon.

Nu hägrar grillad korv vid tredje kontrollen, magen har knorrat en stund och det är ljuvligt att kasta sig ned i gräset med en tjock, fettdrypande korv med massor av ketchup och senap. Vad då viktväktare, inte idag.

Mätt och belåten och med en tröja mindre kör vi vidare. Solen värmer gott trots fartvinden och jag blundar och bara njuter. En av fördelarna med att bara vara spätt! Jag kan helt gå upp i omgivningarna och ge mig hän. Lerbruna åkrar passerar revy. Nyfiket undrar jag vad som skall spira här om en månad. Ja, under plasten där borta är förstås pingst- eller midsommarpotatisen som gror.

Det gula huset med tårtpapper-snickarglädje runt fönster och taknock vaktas av en sömning gårdvar. Trots knattret från 18 stora maskiner lyfter han inte ens på huvudet utan sover lugnt vidare i vårsolen, på sin matta mitt på gårdsplanen.

När vi stannar vid nästa kontroll grinar Lasse och säger att de skall sala till en blinkers-avstängare till Krister.

En del mummel hörs efter sista sträckan som inneburit grusvägskörning.

Dammet har ju lagt sig på de nyputsade cyklarna. Inte så populärt!

Här vid fjärde kontrollen lyckas i alla fall vi tjejer bättre. Det gäller att knyta 5 skosnören på en halv minut och i våra protokoll innebär det full pott.

Det är inte så många ortsnamn som sätter min fantasi i rullning som när vi körde i Blekinge i höstas. Delvis beror det nog på att det är namn jag sett många gånger tidigare och de därför inte har nyhetens behag. Men jag hittar ändå "Vedhygge". Har här varit ett skogsparti där folk kunnat samla ved efter skogsägarens avverkning?

Jag riktigt ser framför mig hur kvinnor och barn går där med sin vedbörda på axeln.

Nu kör vi genom en förort till Hässleholm. På busshållplatsskylten står det "Hässleholms bibliotek" men det är bara i sinnevärlden och ev en gång i veckan förkroppsligat i ett bokbussbesök vid hållplatsen.

Det har inte varit så mycket som påminner om att det är påskhelg. Ett och annat träd med granna fjädrar i har vi sett, men så dyker fyra små påskkärningar upp i ett vägsål. De har tydligen kommit på efterkälken till Blåkulla!

Så var vi tillbaka i Hässleholm och vi närmar oss rallyts slutmål i bygdegården. Här får vi motta trofén för största klubb i rallyt. Vi tjoar och tjimmar. Det måste ju höras att vi är största klubb också.

När solen slutat värma och bara lyser rött och suddigt i diset ovanför trädtopparna i norra Brösarps backar är vi på hemväg. Kvällsfukten doftar omkring mig, en underbar doft som ger löfte om vår- och sommarkvällar fyllda med motorcykelkörning.

Margreth Kennryd